

[Energiministeren]

hvordan regeringen ser på dette spørgsmål. Jeg kan kun konstatere, at hr. Waldorff altså har den modsatte opfattelse.

Det bringer mig til at nævne det dagsordensforslag, som hr. Maisted har fremsat. Hr. Maisted har sikkert i en god hensigt i retning af at sikre det private engagement i energisektoren fremsat sit dagsordensforslag, som et langt stykke harmonerer med regeringens principielle holdning, fordi regeringen heller ikke ønsker mere statslig aktivitet end påkrævet. Men hr. Maistedes dagsorden er unægtelig meget vidtrækkende. Den er en alt-eller-intet-dagsorden. Tager man den bogstaveligt – og det er vel sådan, man må læse den – vil også en række af de aktiviteter, hvor staten i dag er involveret, skulle afvikles og overføres til privatdrift. Det ville også gælde flere aktiviteter af monopollignende karakter, og jeg vil gerne sige, at set ud fra en liberal tankegang er et monopol i princippet ikke bedre i private hænder, end det er i statens.

Jeg kunne nævne, at der i forbindelse med gasprojektet, som jeg tidligere har oplyst over for hr. Maisted, er nogle ting, som det ville være urimeligt at overføre til privatdrift. Det vil også f.eks. gælde det olierør, som folketinget har vedtaget at bygge fra Nordsøen til Fredericia, og som er et led i aftalerne med DUC. Det er en form for monopol, der her er etableret, og det vil ikke være rimeligt at have et sådant i privatdrift.

Vi mener også fra regeringens side, at et vist statsligt indseende med aktiviteter i forbindelse med efterforskning og indvinding er en nødvendig ting i den verden, som vi nu kender i dag.

På den baggrund – fordi hr. Maistedes dagsorden utvivlsomt er velment, men er urimeligt bastant formuleret og udelukker en række nødvendige opgaver, hvor regeringen må anse statens engagement for nødvendigt – vil jeg fraråde, at denne dagsorden vedtages. Det er vel dybest set en drilledagsorden, idet hr. Maisted meget vel er bekendt med, at regeringen har en række opgaver, har et ansvar for, at den energimæssige situation for landet kan være tilfredsstillende. Derfor må jeg fraråde, at den vedtages.

Maisted (FP):

Jeg vil godt begynde med energiministerens sidste bemærkning. Jeg er fuldstændig

uenig med ham. Der er intet, der forhindrer, at man skulle kunne vedtage den dagsorden, hvis man altså mener noget med, at man skal privatisere energisektoren. Hvis man derimod ønsker at tale tvetunget – idet man taler om det private initiativ og om, at det skal overføres til den private sektor, men mener noget helt andet – så skal man selvfølgelig ikke stemme for denne dagsorden.

Der er rigeligt med lovgivning til at varetage statens interesser. Vi har vedtaget en undergrundslov, vi har vedtaget en skattelovgivning, der giver den fulde kontrolmulighed fra det offentliges side med, hvad der sker i energisektoren, og som giver mulighed for at få fuld indkomst af det, der tilhører den danske stat eller findes i undergrunden.

Jeg er meget ked af, at energiministeren nu pludselig svinger om, for da jeg hørte de forskellige ordførere for venstre, de konservative og CD, mente jeg, at her var der noget, vi virkelig kunne mødes om, her var noget, vi kunne blive enige om. Nu hører jeg altså, at man har en række undskyldninger. Man vil gerne have lov til at vakle frem og tilbage imellem to systemer, og derfor vil man undlade at stemme til eller stemme imod en sådan dagsorden, der er enkelt og klart formuleret.

Hr. Waldorff, som næsten repræsenterer venstrefløjen her i folketinget, har klart givet udtryk for, at det er to forskellige opfattelser af energiforsyningen her i landet, der mødes. Vi er fuldstændig uenige med VS, socialdemokratiet, SF og de radikale. Når hr. Poul Nielson udtaler sig heroppefra om, hvad der er statens og landets interesser, har jeg på fornemmelsen, at han forveksler, hvad der er hr. Poul Nielsens og socialdemokratiets interesser, og hvad der er borgernes interesser.

Kendsgerningen er netop, at dér, hvor man har privat initiativ, og hvor man har frihed også for denne erhvervssektor, har man fået de laveste priser frem. Lad mig tage et eksempel som kernekraftforsyningen, hvor et land som Schweiz sparer omkring 2 mia kr. om året. Jeg må erkende, at det er lykkes venstrefløjen her i folketinget dygtigt at manipulere med den danske befolkning, at skræmme den fra vid og sans med en række synspunkter om strålingsfare – idet man forveksler kernekraftværker med atomvåben. Hvad har der ikke været brugt i denne debat? Men kendsgerningerne er, at der har